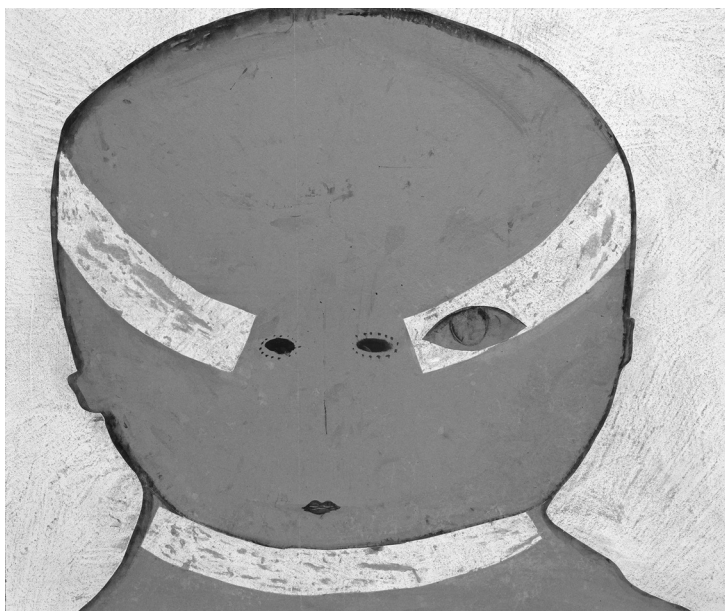

ENZO CUCCHI

Enzo Cucchi: *Jatkuva valo*, (Luce lunga), 1996,
sekatekniikka ja kollaasi puulevylle,
100 x 120 cm. (GBB No. 4896.)

Maalaustaide hallitsi 1980-luvun taideilmaisua. Kuvissa, pigmentissä, sivellintyöskentelyssä yhdessä filosofisten ja taidehistoriallisten kysymyksenasettelujen kanssa nähtiin vapauttava haaste. Sitten 1990-luvun puolivälin teknisemmät mediat, valokuva ja sähköinen liikkuva kuva, ovat määritelleet taiteen *Zeitgeistia*, samalla kun maalaus melkein unohtui marginaaliin.

Nyt onkin hyvä hetki arvioida uudelleen maalaustaiteen merkitystä ja samalla viime vuosikymmenien kuvataiteen kehitystä, kun italialaisen Enzo Cucchin (s. 1950) takautuva näyttely avataan Espoon modernin taiteen museossa EMMAssa helmikuun lopulla. Cucchi oli johtavia italialaisen uuden aallon, *transvanguardian*, maalareita. Taidekriitikko Achille Bonito Oliva antoi suuntaukselle nimen ja kehitteli sen teoriaa, jossa korostuivat maalaamisen ilo ja nautinto, fragmentaarisuus ja taidehistorialliset lainaukset. Cucchin työskentelyyn taidemuotien vaihtelu ei näytä suuresti vaikuttaneen, vaan hän on vuodesta toiseen luova ja tuottelias lähtökohdilleen uskollisena. Myös EMMAn näyttely painottuu uusiin teoksiin.

Cucchi on intuitiivinen ja suorasukainen taiteilija, joka ei jätä katsojaa välinpitämättömäksi. Hän on itseoppinut, ja ehkä myös siksi hän tuntuu korostavan ilmaisun välittömyyttä. Symbolit ja vertauskuvat ovat keskeisiä hänen maalauksissaan. Hän on kuvarunoilija, joka näyttää kertovan rakkaudesta ja kuolemasta, ilosta ja melankoliasta. Elämänvoimat kamppailevat hänen teemoinaan kuten myös pyrkimys mielenrauhaan ja tasapainoon. Cucchin maalaukset ovat esittäviä ja kertoviakin, mutta katsojalle jää suuri vapaus tulkita.

Cucchin teokset ovat usein kookkaita ja aineellisia. Värimassat voivat olla paksuja ja muodostaa reliefimäistä tekstuuria. Myös hiilellä piirtäminen on Cucchille ominainen ilmaisukeino. Tällaiset työskentelytavat ja materiaalit antavat hänen maalauksilleen ja piirustuksilleen jotakin luonnon kaltaista. Aivan kuten luonto ja huoli luonnosta tuntuvat olevan erottamaton osa taiteilijan elämänskatsomusta, myös hänen ilmaisutapansa lainaa jotakin luonnon prosesseista pyrkimättä jäljittelemään sitä.